

Mi többet tehettem volna még?

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Ézsaiás 5:1-4; 53:4; Máté 21:33-39;
János 18:37; Róma 3:1-4, 23-26; 5:8

„Ekkor azt mondta neki Pilátus: Tehát valóban király vagy? Jézus azt válaszolta: Te mondod, hogy én király vagyok. Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az igazságból való, hallgat az én szavamra” (Jn 18:37, ÚRK).

Néhány éve egy érdekes gyerektörténet jelent meg a Guide magazinban. Egy Denis nevű árva fiúról szólt, aki a középkorban a nevelőszülei családjában élt. Gyűlölte az ország királyát, mert amikor a szülei megbetegedtek, katonák vitték el az otthonából, és többé nem látta a szüleit. Csak később hallotta, hogy a király ezzel a rendelettel akarta megmenteni az élőket a pestis borzalmaitól. Amikor Denis ezt megtudta, megszabadult a gyűlölettől, ami szinte az egész életére rányomta a bélyegét. A király mindig, minden esetben a népe javát szem előtt tartva járt el.

Ma sokan valahogy úgy gondolnak Istenre, ahogy Denis vélekedett eleinte a királyról. A sok látott vagy átélt gonoszság miatt gyűlölik, tagadják meg. Hol van Isten, amikor ennyien szenvednek? Ha jó, miért történik annyi rossz dolog? A kozmikus küzdelem fényt vet erre a fontos helyzetre, de marad továbbra is sok kérdés. Amikor viszont látszólag egyetlen érvünk sem bizonyul elég erősnek, felnézhetünk Jézusra a kereszten, és akkor megértjük, hogy bízhatunk Istenben, a most még válaszért kiáltó kérdéseink dacára is.

KRISZTUS, A GYŐZTES

Működik az ellenség, akiről Krisztus azt mondta, hogy ő „*a világ fejedeleme*” (a bitorló). A világegyetem igazi királya azonban Jézus Krisztus, aki kivívja értünk a győzelmet, benne mi is győzhetünk, még a nehézségek és a szenvedések között is. Krisztus úton-útfélen szembeszáll az ellenség támadásaival.

A Szentírás azt írja az ördögről, hogy:

1) kezdettől fogva becsapja az egész világot (Mt 4:3; Jn 8:44; 2Kor 11:3; 1Jn 3:8; Jel 12:9);

2) rágalmozó, Isten és népe vádolója a mennyben (Jób 1-2; Zak 3:1-2; Júd 9; Jel 12:10; 13:6);

3) a világ bitorló ura (Jn 12:31; 14:30; 16:11; ApCsel 26:18; 2Kor 4:4; Ef 2:2; 1Jn 5:19).

Olvassuk el Jn 18:37 versét! Hogyan szállt szembe Krisztus az ellenség csalásaival? Mi a jelentősége annak, hogy Jézus király?

A Szentírás mindenütt azt tanítja, hogy Sátán a nagy csaló, rágalmozó, vádoló, a világ bitorló ura, de Jézus minden tekintetben győzelmet arat felette.

1) Jézus kijelentette: „*azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról*” (Jn 18:37).

2) A kereszten adta a legfőbb bizonyosságát Isten tökéletes igazságosságának és szeretetének (Róm 3:25-26; 5:8), ezzel rácăfolt az ördög rágalmozóira, vádjaira (Jel 12:10-11).

3) Jézus végül eltörli az ördög birodalmát, aki „*tudja, hogy kevés ideje van*” (Jel 12:12; vö. Róm 16:20), Krisztus pedig „*örökkön örökké uralkodik*” (Jel 11:15).

Végeredményben bármit is tesz Sátán, már legyőzött ellenség. Az a lényeg, hogy naponta, minden percben igényt tartunk Krisztus győzelmére, igényeljük a kereszttel felkínált ígéreteit.

Tudjuk, melyik oldal győz a nagy küzdelemben. Napi döntéseink hogyan befolyásolják, hogy végül melyik oldalon leszünk? Mit tehetünk, hogy már most a győztes oldalon álljunk?

AKI IGAZ ÉS MEGIGAZÍT

Krisztus munkája minden módon lerontja az ördögét. „*Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa*” (1Jn 3:8), és „*megsemmítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt*” (Zsid 2:14). Az ellenség uralmának teljes veresége azonban két szakaszban következik be. Az első lépés a keresztség volt, ahol Krisztus megcáfolta Sátán rágalmozó vádjait, a gonosz pedig majd később pusztul el, országával együtt.

Róm 3:23-26 és 5:8 versei szerint Krisztus hogyan cáfol rá az ördög vádjaira?

Amint láttuk, az ellenség azt állítja, hogy Isten nem csak igazságos és szeretettel teljes. Azonban Isten a legteljesebb módon kinyilatkoztatta igazságát és szeretetét Krisztusban, mégpedig a kereszten.

Jézus halála után „Sátán látta, hogy álrühája szétszakadt. Mesterkedése feltárult az el nem bukott angyalok és a mennyei világegyetem előtt. Gyilkosként mutatta meg magát. Isten Fia véérének a kiontásával kiszakította magát a mennyei lények rokonszenvéből” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 1989, Advent Kiadó, 669. o.).

Vessük össze 1Móz 3:15 és Jel 12:10-12 verseit! Ezek szerint milyen, az egész világmindenségre kiható jelentősége van Krisztus kereszthalálának, győzelmének?

A megváltás története bőséges bizonyítékkal szolgál arra nézve, hogy Isten minden érintett számára a legjobb végkimenetel biztosítását munkálja. A Szentírás Istene mindig azt teszi a nagy küzdelemben számára járható úton, ami jó, ami a legelőnyösebb (1Móz 18:25; 5Móz 32:4; 1Sám 3:18; Zsolt 145:17; Dán 4:34; Hab 1:13; Jel 15:3).

Miért olyan fontos, hogy a kozmikus küzdelemben Isten bemutatja az igazságosságát és a szeretetét? Hogyan erősíti a bizalmunkat még a nehézségek és szenvedések között is, amikor a keresztről, Istennek a megváltási tervben végzett tetteiről gondolkozunk?

ÉNEK A KEDVESRŐL

Csodálatra méltó, ahogyan Isten kinyilvánította szeretetét és igazságát a nagy küzdelemben. Mégis van, aki felveti: *Nem kellett volna még többet megtennie, hogy elejét vegye a gonoszságnak és/vagy eltávolítsa azt?* A kozmikus küzdelem kerete arra utal, hogy tetteivel Isten maximálisan tiszteletben tartja a szabad akaratot, ami az emberiséggel való szeretetkapcsolathoz kell, továbbá erkölcsi korlátok, vagyis a hatalom gyakorlásának bizonyos szabályai között jár el. Nem feledhetjük: a vita a jelleme körül dül. A vádakra csak szeretetének bemutatása jelenthet cáfolatot.

Ki szólal meg Ézs 5:1-4 verseiben? Mire utal a próféta? Kit jelképez a szőlőskert, illetve a gazda? Mi mindent tett meg a gazda a szőlőért? Mi ennek a jelentősége? Milyen eredménnyel járt?

Ézsaiás ebben a szakaszban a kedveséről, a szőlőjéről énekel. Isten a gazda, a szőlőskert pedig a népét szimbolizálja (lásd pl. Ézs 1:8; Jer 2:21). A történet tanulságait azonban tágabb értelemben is vehetjük, Istennek az egész világon végzett munkájára utalóan. A versek szerint a szőlősgazda (Isten) minden tőle telhetőt megtett a szőlője érdekében, és jó termést kellett volna kapnia, de csak „vadszőlő” termett, ami az egyik fordítás szerint „értéktelen”. Az eredeti héber szó még azt is jelenti, hogy „rohadt szőlő”, vagyis Isten szőlőskertjében megromlott a gyümölcs.

Ézs 5:3 versében Isten szólal meg, azt kéri népétől, hogy „ítéljenek” közte és szőlője között, utána pedig felvet egy igen fontos kérdést: *„Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, amit nem tettem meg vele? Vártam, hogy jó szőlőt teremjen, miért termett vadszőlőt”* (Ézs 5:4, URK)? Mi többet tehetett volna még? Bámulatra méltó, ahogyan másokat kér: *ítéljék meg a tetteit!*

A kereszten Isten feláldozta önmagát mindannyiunk bűneiért. Ennek fényében milyen különleges jelentősége van a következő kérdésnek: „Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, amit nem tettem meg vele?”

KRISZTUS PÉLDÁZATA A SZŐLŐRŐL

Máté 21. fejezetében a szőlőmunkásokról szóló példázatban Jézus ott folytatja a történetet, ahol Ézsaiás befejezte, még jobban megvilágítva a szőlősgazda jellemét és azt, amit a szőlőért tett.

Olvassuk el Mt 21:33-39 verseit, gondolva Ézs 5:4 kérdésére! Mi többet tehetett volna a gazda?

A példázat első részében Krisztus közvetlenül idézi Ézsaiást, aki a szőlősgazdáról és a szőlőjéről írt. Jézus úgy folytatja a történetet, hogy a gazda bérbe adta a földjét „*munkásoknak, majd elutazott*” (Mt 21:33, ÚRK). Kétszer is elküldte a szolgálait (a profétákat) a termésért, de a bérlők megverték, megölték őket (Mt 21:34-36). A gazda végül elküldte a fiát (Jézust), mert azt mondta: „*A fiamat meg fogják becsülni*” (Mt 21:37), de őt is megölték. „*...egymás között így beszéltek: Ez az örökös! Rajta, öljük meg, és foglaljuk el az örökségét. És megfogták, kivetették a szőlőn kívül, és megölték*” (Mt 21:38-39, ÚRK).

Mi többet tehetett volna még a gazda? Az Atya annyira szeret bennünket, hogy drága Fiát odaadta értünk (Jn 3:16). A kozmikus küzdelmet a jellege miatt nem zárhatta volna le isteni erővel, mert előbb nyilvánosan be kellett mutatnia a jellemét, és ez legfőképpen Krisztus munkája által történt meg (Róm 3:25-26; 5:8). Mi többet kérhetnénk annál, mint amit Isten (Krisztusban) megtett, hogy vállalta értünk a halált, mert így megigazíthat bennünket, miközben sem igazságossága, sem tökéletes szeretete nem csorbul?

A kereszt eseménye bizonyítja: Isten minden lehető megtett a gonoszság csökkentése és kiküszöbölése érdekében, de az őszinte szeretet feltételeinek megtagadása nélkül. Ha lett volna kedvezőbb lehetőség Isten számára, vajon nem azt választja? Az emberek komolyan szenvednek a kozmikus küzdelemben, de Isten szenved a legjobban. A keresztre tekintve valóban látjuk, mennyi szenvedést és fájdalmat okoz a bűn Istennek. Viszont számára annyira szent a szeretethez kellő szabadság, hogy Krisztus még az életét is odaadta értünk.

Olvassuk el Ézs 53:4 versét! Kinek a „betegégeit” és „fájdalmait” viselte Krisztus a kereszten? Mi mindent tett meg értünk, mit fizetett a megváltásunkért?

ISTEN NEVÉNEK IGAZOLÁSA

Isten neve végül minden szempontból igazolást nyer. A megváltás tervében az Atya, a Fiú és a Szentlélek munkája által minden kételyt kizáró módon megnyilvánul Isten tökéletes igazságossága és szeretete (lásd Róm 3:25-26; 5:8).

Olvassuk el Róm 3:1-4 szakaszát Ézs 5:3-4 verseinek fényében! Hogyan mutatkozik meg a kozmikus küzdelem nyomán Isten igazsága?

Róma 3. és Ézsaiás 5. fejezetében (szűkebb értelemben véve) Isten a teremtményeit hívja, hogy ítéljék meg, milyen a jelleme, pedig nincs jogunk rá, nem vagyunk olyan helyzetben, hogy ezt megtehetnénk. Végül, amikor minden „könyvet” kinyitnak, meglátjuk majd a bizonyítékát annak, hogy Isten tökéletesen igaz, igazságos. Az egész teremtett világ előtt igazolni fogja magát.

Olvassuk el Jel 15:3 és 19:1-6 verseit! Mit tudhatunk meg ezekből a részekből Isten nevének végső igazolásáról?

Az egész Szentírásból kitűnik, hogy Isten számára fontos nevének tisztasága. Miért? Nem lehet mély szeretetkapcsolatban lenni azzal, akinek a jellemét nem tiszteljük, akiben nem bízunk. Ha valaki rettenetes hazugságokat mondana rólad a házastársadnak vagy a jövődöbelidnek, minden tőled telhetőt megtennél, hogy cáföld az állításait, mert ha hitelt adna azoknak, megtörne a köztetek levő szeretet.

A keresztség és az egész megváltási terv végérvényesen igazolja Istent. Az advent előtti ítéletben az egész világegyetem előtt tisztázódik a neve. Az advent utáni ítéletben pedig, amikor a megváltottak angyalokat is fognak ítélni (1Kor 6:2-3), lehetőségünk lesz áttekinteni a feljegyzéseket. Meggyőződhetünk róla, hogy mit miért tett Isten, és az ítéletei mindig, csakis tökéletesen igazak és szeretettel teljesek. Ugyan kinek ne lennének válaszra váró kérdései? Mielőtt minden lezárul, mindre feleletet kapunk (lásd 1Kor 4:5)!

Végül minden térd meghajol és minden nyelv megvallja majd, hogy Jézus az Úr (Fil 2:10-11). Mindez részét képezi Isten jelleme igazolásának.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Nyilvánvalóvá lesz mindaz, ami miatt tanácstalanok voltunk Isten gondviselését illetően. A nehezen érthető dolgokra magyarázatot kapunk, feltárnak előttünk a kegyelem titkai. Ahol véges elménk csak zavart és megszegett ígéretekkel találkozott, ott meglátjuk majd a legtökéletesebb és gyönyörű harmóniát. Megtudjuk, hogy a végtelen szeretet rendelte el a legnagyobb próbának tűnő tapasztalatokat. Amint felismerjük annak gyengéd szeretetét, aki mindent a javunkra fordít, kibeszélhetetlen örömmel és dicsóséggel örülünk majd” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 9. köt. 286. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Volt már, hogy összezavarodtál, amikor igyekeztél megérteni Isten gondviselését? Mennyire vigasztal, hogy végül minden nyilvánvalóvá lesz?
- 2) Gondolkozzunk el azon, hogy miről mondott le Krisztus, amikor emberré lett és meghalt a világért! Mit árul ez el Isten szeretetéről? Ezek szerint bízhatunk benne? Mi más tehetett volna még?
- 3) Miért olyan fontos Isten „neve”? Mi következik ebből ránk, keresztényekre nézve? Mivel hoznak szégyent a hívők Krisztus nevére? Mit tehetünk, hogy a környezetünk meglássa, a gyakorlatban mit jelent Krisztus követése?
- 4) A gonoszság kérdésére most adott legjobb „magyarázatunk” is hiányos még. Mit tehetünk a szenvedőkért, enyhítve a világ bajain, miközben a gonoszság problémájának végidei megoldását várjuk?
- 5) Gondolkozzunk még azon, hogy Ézs 53:4 szerint Krisztus viselte a betegségeinket, fájdalmainkat! Mi történt a kereszten, ami segít megérteni a megváltási tervet és azt, hogy mibe került a megváltásunk Istennek?

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY:

MAJD FÖLVILLAN

Valaki rohan velünk,
visz a hátán,
hogy puhán röptsen
a határtalan sötét egek
porfelhős folyosóján át
a jelmezét ledobó égig.

Majd fölvilan a menny óriás vakuja,
és megnyílik szemünk
akár Bartimeusé.